

Føroya
SOSIAL-DEMOKRATUR

Blaðstjóri
VILHELM SØRENSEN

Prent:
A. ØSTER

EISINI TÚ, SONUR MÍN...

Eg havi so ofta hoyrttað, at Thorsten Petersens nationalisma ongatið hevur verið annað en lótið — skráðupolitikkur.

Hetta var okkum fjalt, meðan kríggjð brann og helt okkuf burturi frá heimlandinum. Hann var vörðin næsti maður Jóanes bónda. Tað frættist — og tað bar honum glæmu yvir ennið.

Men eg vil ikki dylja tí, at kom eg á fund við einstakar eldri, ið mintust Thorsten Petersen, kundi ein hoyra verða tikið til sum: »Merkiligt at Thorsten Petersen kom at standa sum tjóðskaparhetja. Hann var so peradanskur, tá ið han las. Ja, hann kom næstan als ikki saman við okkum øðrum føroyingum. Men tað hevur kanska brennt í honum ein neisti, ið ikki hevur orkað at vundið uppundan. Ein neisti, ið nú hevur kveikt liv og eld...«

Soleiðis uggaðu vit okkum.

Nú stendur hann avdúkaður. Eingin rættur føroyingur telur við honum sum øðrum ein opportunistum, spælarum, ið tó er kraft, men eyðkendur av tí naiva barnserpinum.

Men at hann var so púra berur, so eigasörur fyri sanna tjóðskapararkenslu, sum hann læt koma til sjóndar hin dagin uppi í tinginum, tá málið um listarskálta til okkara størsta málara, var fyri — tað vardi meg ikki.

Eg má siga, at hóast at eg hevði avskrivað Thorstein Petersen sum mann við sonnum mentunnar — tjóðskaparalski, kom tað mær dátt við, at hann stóð so lágt.

Eg havi frætt — ein vinur málans hevði ringt honum tað — at ein meirluti av figgjarnvndini hevði tikið ta hábarsliga stöðu at heiðra málalistina og bjarga teimum dýrgripum, ið listarmaðurin Mikines so uttan iva kann geva tjóðini, um honum verða unt sámlig arbeiðschor, um honum verður veittur ein listaskáli har átti á fosturoy síni, har sum hann sigur sál sín hevur sokið í seg hin veldiga motivheimin í náttúruni eins og í menniskjanum.

Eg leitaði mær niðan í tingið, tá ið málið kom fyri. Gleddi meg til at vera hjástaddur, tá ting okkara fyri eina ferð orkaði at hevja seg upp um hvønn dagsdagin — og fara inn á öki við teimum æv-

igu virðunum, ið ikki metast í dálum.

P. M. Dam legði málið fram, vakurt og hábarsliga.

Hann mælti tingmonnum at hugsa stórbarsliga og vísa heiminum eitt andlit, ið varð at siggjast, tá ið annað var fúnað, og tók hann upp aftur orðrætt figgjarnvndarmeirlutans álit, ið ljóðar »soleiðis:

»Tá fyrnt er fold og fúnað træ, friðkast úr gamla gimli gimsteinar teir og gudafræ, ið horva at listarhimli.

So eru menn á tingstöðum, at teir ikki lata á sær sita, at listin er heimleys í tindtempli okkara.«

Men so kom Thorstein Petersen fram.

Eg ivadist ikki í, at hann fór at taka undir og fagna hesum hábarsliga framburðarhátti og mæla tingmonnum til uttan tjak at samtykkja uppskotið, ið vildi veita listarmanninum tryggjan fyri einum láni uppá 20.000 kr. Listarskálín var settur at kosta 34.000 kr. Tær 14.000 kr. kundi listarmaðurin sjálvur læna í peningastovni ímóti 2. prioriteti.

Men Thorstein Petersen viðmælti ikki. Við sínum undarliga snekjandi talingarhátti leyp hann á, mælti øllum frá at greiða atkvøðu fyri uppskotinum.

Dam leyp so upp og í eini flammandi talu fyri listini, fyri at tingmenn her ikki máttu gera sær æviga fyri skommum vendi hann sær móti landsstýrimanninum og helt fyri, at hann við atburði sínum var ein skomm fyri hetta öldargamla ting.

Fundurin var lokin. Málið fór til 3. viðgerð. Eg uggaði meg við, at Thorsten Petersen fór at tapa. So góðir menn sum Hákon Djurhuus, Poul Petersen og Kallsoy vóru uppskotsstillarar saman við Dam.

Og tað kundi ikki bera til, at mentamálaráðharrin R. Long fór at lata sær siga av Thorsten Petersen á hesum öki. Eg taldi 6 javnaðarmenn, 2 sjálvstýrismenn, 2 tjóðveldismenn. Har vóru 10. So Hákon og Poul. Nú vóru 12. Martin Holm mátti ein kunnað roknað við. Og onkur sambandsmaður mátti kortini vera maður at bregða svörðið móti Thorsten Petersen.

Jú, málið var bjargað. Thorsten Petersen kom at tapa, uggaði eg meg.

So kom 3. viðgerð.

Tögn.

Richard Long segði fyrst — sum flongdur skúladrangur — at hann kundi ikki ganga móti harra sínum.

So kom Hákon Djurhuus og strikaði sítt navn út.

Føroya Bjór

Øl- og Mineralvatnsvirki

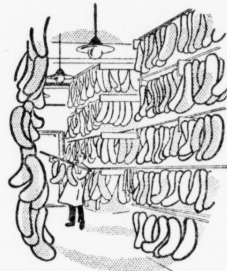
Máltráð nr. 4

FØROYA PILSNAR
EKTA MALTØL

Øl og mineralvatn verður bert sent til teir kundar, ið senda kassar og fløskur aftur. Sendið tómmt góðs aftur!

EINAR WAAG

Klakksvík.

Tað eru roykpylsurnar ið duga tær frá HOULBERG

Matligt er, og væl rýkur, tá ið hurðin verður gloppað inn í royk-rúmið hjá Houlberg, har hundrødtals nossligar roykpylsur hanga lið um lið til at „búnast“... HOULBERGs roykpylsur eru gjørdar av fyrsta flokks tilfari, vælkryddraðar, vælsalraðar og vælbúnar...

• Umboð:
B. Mørfensen
Tórshavn - Tlf. 8

S. HOULBERG A/S
KØDBYEN KØBENHAVN

Skipafelagið Føroyar

Telefonir 209 171 274

Tórshavn

Sama gjörði Poul Petersen. Og Martin Holm?

Jú, hann kom eisini fram sum angrandi syndari og krökti seg til, at tá ið Richard Long helt, at Mikines málari kundi verða hjálptur á annan hátt, vildi hann heldur ikki greiða atkvøðu fyri uppskotinum.

Og so fór atkvøðan fram — aftaná drúgván orðadrátt.

Eg sá teir allar fólkaflokksmenninar lúta fyri Thorsten Petersen, hesum óhugnaliga andsloysinginum. Ikki ein einasti greiddi atkvøðu fyri uppskotinum. Bara ein av sambandsmonnum.

Sambandið hevði tó ein. Eg hugdi at Richardi Long, og mær runnu í huga tey kendu orðini:

»Eisini tú, sonur mín...«

Orðini, ið merkja svikjarin — svikjarin av tí dýrasta.

Eg fór vónbrotin av tingfundi — vónbrotnari enn eg á nøkrum sinni havi verið.

Hann gjörði tað til eitt kabinettsspursmál, havi eg seinri hoyrt, at Richard Long skal hava umboðið seg við.

Men um nú Richard Long hevði

Tit fáa

bestu málingina hjá okkum.

M. P. Jacobsens málrabúð

Tórshavn - Telf. 323.

latið tað komið til at verðið eitt kabinettsspursmál, soleiðis, at hann heldur fór enn sveik? So kom hann, sum ein tók til, at itíð: Richard hin sterki!

Harra mín gud, at hesin livsins størsti kjansur Richard Longs eisini skuldi fara.

Men verri enn tað er sjálvandi, at vit ikki skuldi kunna siga: So eru menn á tingstöðum... Tað vildi svarað aftur í homrum kring allan knöttin og verið tikið til, tá ið revsingarlúðrarnir blástu í teim stóru höllunum.

Men so lágt lógu tingmenn — meirlutin.

Ein av útiðsetunum.